

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/444/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224084
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115224084.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 649 48 242, organizačná zložka UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, Bratislava 813 33, IČO: 47 251 336, zastúpený: HMG & PARTNERS, s.r.o., Červeňová 14, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: U. S., B.. XX.X.XXXX, X. Z. XXXX/XB, V., občan SR, o zaplatenie 5. 947,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.391,02 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 4.242,10 Eur od 13.08.2013 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 63,38 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.9.2015 domáhal zaplatenia sumy 5.947,83 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 4.242,10 Eur od 22.8.2015 do zaplatenia a úroku vo výške 9,00 % ročne zo sumy 4.242,10 Eur od 22.8.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradeného úveru. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.000 Eur s úrokovou sadzbou vo výške 9 % ročne na základe zmluvy o úvere číslo Q.-S.-XXXXXXXX-XXXX -V.-U. zo dňa 25.04.2012. Odporca mal vyčerpaný úver splácať v 60-tich mesačných splátkach po 103,81 Eur. Prvá splátka bola splatná v deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojím číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Konečná splatnosť bola určená do 60-tich mesiacov od prvého čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpísania zmluvy o úvere bola 12,54 % ročne. V zmysle čl. IV bod 1 Zmluvy o úvere sa žalovaný zaviazal úver vrátiť a zaplatiť úroky, úroky z omeškania, pokiaľ navrhovateľovi na ne vznikne nárok, poplatky dohodnuté v zmluve a v cenníku a dodržiavať dohodnuté podmienky. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania, žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy podaním zo dňa 30. 5. 2013 : „Upomienka č.2 - výzva na úhradu záväzku“. Keďže žalovaný aj napriek doručenej výzve dlžnú sumu neuhradil, žalobca listom zo dňa 29. 7. 2013 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 29. 7. 2013 a vyzval odporcu na úhradu celého zostatku úveru. Zostatok pohľadávky navrhovateľa ku dňu vyčíslenia pohľadávky predstavoval celkovú výšku 5.947,83 Eura pozostávajúcu z istiny vo výške 4. 242,10 Eura, riadnych úrokov vo výške 923,55 Eura, úrokov z omeškania vo výške 759,18 Eur, omeškaných poplatkov vo výške 4,40 Eur a omeškaného poistného vo výške 18,60 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaní, pohľadávku neuznal, uviedol, že si si zobral úver vo výške 5.000 Eur. Súhlasil s tým, že pri 60-tich splátkach po 103,80 Euro mal celkovo zaplatiť 6.228,60

Eur. Platil mesačný úver a ešte mal nejaký sporiaci účet, kde mal platiť poisťné. Nemá žiadne listiny, pretože platil 1,5 roka možno 2 roky a všetky šeky zostali u rodičov. A keď sa presťahovali, už to viac nenašiel. Nevie vydokladovať, koľko presne splatil. Prestal splácať, keď prišiel o prácu, dostal výpoveď, bol aj na pobočke Unicredit v Hlohovci, kde sa pýtal na navýšenie splátok, povedali mu, že sa to nedá, iba ak by navýšili o vysokú sumu ako nejaké poplatky za odklad splátok. Naposledy sa s pánom z banky chcel dohodnúť na splátkach, ale mesačná splátka vychádza podľa jeho názoru 500 Eur. Momentálne pracuje na živnosť, rozbieha sa, pracuje v pizzerii ako šofér, jeho mesačný príjem je 310 až 330 Eur mesačne. Má stredoškolské vzdelanie v odbore chémia - životné prostredie, maturitu nemá. Pokiaľ bol zamestnaný riadne ho splácal, uhradil 25 splátok, navrhovateľ úver stále navyšoval. Je ochotný uhradiť istinu vo výške 5.000 Eur, prípadne nejaký úrok, zvyšok však nie.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 25. 5. 2018 uviedol k uplatnenému nároku vo výške 5.947,80 Eur, že tento pozostáva z istiny 4.242,10 Eur, riadnych zmluvných úrokov vo výške 923,55 Euro, úroku z omeškania vo výške 759,18 Eur, neuhradených poplatkov vo výške 4,40 Eur, neuhradeného poisťného vo výške 18,60 Eur. Istina pohľadávky 4.242,10 Eur predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru. V zmysle článku II. bod 1 a 2 zmluvy o úvere bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 5.000 Eur bez účelového určenia. Žalovaný na istine predmetného úveru uhradil celkovo v 757,90 eur, čo vyplýva z predloženého prehľadu splácania úveru žalovaným, a to súčtom položiek označených ako Pl:P. Keďže si žalovaný neplnil svoje povinnosti riadne a včas, bol žalobca nútený predmetný úver dňa 29. 7. 2013 zosplatiť. Vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.000 Eur a žalovaný na istine uhradil sumu 757,90 Eur, uplatňuje si žalobca nesplatený zostatok istiny pohľadávky vo výške 4.242,10 Eur. Riadne úroky vo výške 923,55 Eur predstavujú neuhradené zmluvné úroky, ktoré žalovaný v rozpore so zmluvou o úvere neuhradil. V zmysle čl.II bod 3 zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že poskytnutý úver sa bude úročiť fixnou úrokovou sadzbou vo výške 9 % ročne. Uplatňovaná suma riadnych úrokov pozostáva z kapitalizovaných riadnych úrokov, ktoré bol žalovaný povinný uhradiť v mesačnej anuitnej splátke, a ktoré neboli uhradené v celkovej sume 99,30 Eur. Uplatňovaná suma riadnych úrokov ďalej obsahuje riadne úroky z jednotlivých omeškaných anuitných splátok do lehoty splatnosti, ktoré mali byť žalovaným uhradené a riadne úroky po lehote splatnosti v celkovej výške 801,96 Eur. V súvislosti s uplatnenými riadnymi úrokmi poukazuje na ustanovenie čl. IV bodu 1 zmluvy o úvere, v zmysle ktorého sa žalovaný zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky, úroky z omeškania, pokiaľ žalobcovi na ne vznikne nárok, poplatky dohodnuté v zmluve a v cenníku a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podľa článku V bod v 1 zmluvy o úvere: " Banka úročí istinu úveru úrokovou sadzbou dohodnutou v základných podmienkach úveru. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník bude pravidelne mesačne poukazovať v prospech účtu minimálne 1,5 násobok aktuálnej výšky splátky. V prípade porušenia tohto záväzku dlžníka je banka oprávnená, kedykoľvek po uplynutí troch mesiacov odo dňa 1. čerpania úveru zvýšiť dohodnutú úrokovú sadzbu na 11,99 % ročne ". Podľa článku 5 bod 1 Obchodných podmienok na poskytovanie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom : "Banka úročí istinu úveru úrokovou sadzbou dohodnutou v zmluve o úvere. Úroky sa počítajú zo skutočných denných stavov istiny, počnúc dňom zúčtovania úhrady vyčerpanej sumy úveru na úverový účet a končiac dňom predchádzajúcim dňu úplného splatenia istiny (aj počas omeškania). "

Úroky z omeškania vo výške 759,18 Eur predstavujú sankčné úroky za omeškanie splnením si zmluvných povinností, jednotlivé úroky z omeškania boli žalovanému účtované za omeškanie s plnením splátky úveru, a to v zákonnej úrokovej sadzbe. Žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania so splácaním dňa 27. 4. 2013, kedy neuhradil splátku istiny vo výške 71,38 Eur, za čo mu bol záúčtovaný úrok z omeškania vo výške 0,52 Eur. V súvislosti s uvedeným poukazuje na ustanovenie článku 5 bod 10 Obchodných podmienok.

Neuhradené splátky vo výške 4,40 Eur predstavujú neuhradené poplatky za správu úveru. Podľa článku II bod v 15 zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že ostatné poplatky uvedené v zmluve o úvere a v cenníku (poplatok za správu úverového účtu, za zaslanie upomienok, za predčasné splatenie úveru, za predčasnú splátku,) budú spoplatnené vo výške určenej cenníkom platným v deň spoplatnenia úkonu. Na základe uvedeného si žalobca uplatňuje neuhradené poplatky za správu úverového účtu v celkovej výške 4,40 Eur, ktoré predstavujú súčet dvoch neuhradených poplatkov vo výške 2,20 Eur.

Neuhradené poisťné vo výške 18,60 Eur predstavuje súčet žalovaným neuhradených poplatkov za poistenie úveru. V zmysle článku II dôvod bod 21 sa odporca mimo anuitnej splátky úveru zaviazal mesačne uhrádzať aj poplatok za poistenie úveru, a to vo výške 4,48 % z aktuálnej výšky splátky úveru. Nakoľko mesačná splátka predstavuje sumu 103,81 Eur, mesačný poplatok za poistenie úveru tak predstavovala výšku 4,65 Eur. Suma neuhradeného poisťného vo výške 18,60 Eur tak predstavuje súčet štyroch neuhradených poplatkov za poistenie úveru, a to do predčasnej splatnosti úveru.

4. Žalobca ďalej uvádza ohľadne termínu konečnej splatnosti úveru, že tento je v zmluve uvedený v článku III bod 10, pričom takto je dostatočne určitý a určiteľný, pre spotrebiteľa zrozumiteľný a plne v súlade s uvedeným ustanovením ZoSÚ. Žalobca má za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 ZoSÚ. V zmysle ustanovenia čl. III bod 10 zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že poskytnutý úver je splatný v lehote do 60-tich mesiacov od 1. čerpania úveru, t.j. konečná splatnosť úveru nastane do 60-tich mesiacov odo dňa čerpania úveru. V zmysle ustanovenia čl. III bod 10 zmluvy o úvere je lehota na čerpanie úveru do troch mesiacov odo dňa podpísania tejto zmluvy. V zmysle uvedeného je zrejme, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo ani možné stanoviť konkrétne číselné označenie dátumu konečnej splatnosti, pretože žalobca v uvedenom čase nevedel predpokladať, kedy žalovaný pristúpil k reálnemu čerpaniu úveru. Uvedenou formuláciou termínu konečnej splatnosti poskytol žalobca dlžníkovi - spotrebiteľovi určitú mieru voľnosti vo vzťahu k začiatku a koncu splácania úveru. Má za to, že každý spotrebiteľ dokáže z uvedeného ustanovenia o konečnej splatnosti úveru určiť, že ak vyčerpal úver v určitý deň, je povinný ho uhradiť do 60 mesiacov od tohto dňa. Nakoľko dôvodová správa k zákonu neobsahuje výklad pojmu termín konečnej splatnosti, môže byť nápomocná vyhláška MF SR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorého vyplýva, že ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejme konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum, alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný. Rovnako tiež v zmysle v článku 10 ods. 2 písm. h) smernice EP a Rady č. 2008/48 nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožnil spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ohľadne ostatných náležitostí zmluvy žalobca odkazuje na článok II. Zmluvy o úvere bod 6 až 12, kde sú špecifikované jednotlivé zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom odkazuje na článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice EP a Rady č. 2008/48, podľa ktorej zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Rovnako poukazuje aj na záver súdneho dvora Európskej únie, ktorý prevzal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018, podľa ktorého: "V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona číslo 129/2010 Z.z. , ak uvádza pojmy " výška ", " počet ", " termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ", za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z uvedeného dôvodu nie je možné úver posudzovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a to: Výpis z knihy účtov Unicredit bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Zmluva o úvere č. Q.- S.-XXXXXXXX-XXXXF -V.-U. zo dňa 25.4.2012, Obchodné podmienky na poskytovanie úveru fyzickým osobám - nepodnikateľom, výzva na úhradu záväzku zo dňa 30. 5. 2013 spolu s dokladom po doručení, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru zo dňa 29. 7. 2013 spolu s dokladom o doručení, vyjadrenie žalobcu zo dňa 7. 3. 2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k 25 Co 161/2016 zo dňa 2. augusta 2017, vyjadrenie žalobcu zo dňa 25. 5. 2018, prehľad splácania úveru žalovaným, výpoveď žalovaného na pojednávaniach, na základe čoho súd ustálil skutkový stav veci:

6. Na základe Zmluvy o úvere č. Q.- S.-XXXXXXXX-XXXXF -V.-U. zo dňa 25.4.2012 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- Eur. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 60-tich splátkach vždy splatných v deň kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojím číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Výška splátky bola 103,81 Eur mesačne, úroková sadzba 9,00% ročne, RPMN 12,54 %, celkové náklady 1.647,60 €, priemerná RPMN 21,06%, poplatok za poistenie úveru mesačne 4,48% z aktuálnej výšky splátky.

7. Žalobca dňa 30.5.2013 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 217,24 Eur. Dňa 29.7.2013 žalobca oznámil žalovanému predčasné zosplatenie úveru a vyzval k úhrade celého zostatku úveru vo výške 4.242,10 Eur s úrokom 121,56 Eur, úrokom z omeškania vo výške 4,36 Eur a poplatky za vedenie účtu 4,40 Eur ku dňu zosplatenia, všetko do 3 dní od doručenia upomienky.

Zásielka bola prevzatá žalovaným dňa 09.08.2014, trojdňová lehota na dodatočné splnenie povinnosti uplynula 12.8.2014, nasledujúci deň t.j. 13.8.2014 sa žalovaný dostal do omeškania.

8. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov, účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., účinného ku dňu 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 13.08.2013 bola vo výške 0,5%.

9. Zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali.

10. Súd posúdil jednotlivé obsahové náležitosti Zmluvy o úvere zo dňa 25.04.2012, pričom zistil, že predmetná Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, a to vrátane termínu konečnej splatnosti, ktorý je podľa názoru súdu dostatočne určitý, ak je vyjadrený výrazom „do 60 mesiacov od prvého platobného dňa“, a to v zmysle čl. III bod 10 Zmluvy o úvere. Rovnako tiež súd zastáva v tomto prípade názor, že určenie výšky splátky je dostatočné, nie je nutnosťou uvádzať presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, čiže rozpis po častiach na istinu, úrok a iné poplatky. Súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré v konaní osvedčil priložením relevantných listinných dôkazov, žalovaný nevzniesol voči uplatnenému nároku žiadne dôvodné a osvedčené námietky, a to ani skutkové ani právne. Súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je čiastočne dôvodný, a to v časti nesplatené istiny 4.242,01 Eur, v časti nesplateného dohodnutého úroku ku dňu zosplatnenia 121,56 Eur, poplatku za vedenie účtu 4,40 Eur, úroku z omeškania 4,36 Eur, všetko ku dňu zosplatnenia, omeškaného poistného vo výške 18,60 Eur, t.j. spolu suma 4.391,02 Eur. Súd priznal úrok z omeškania od 13.08.2013 vo výške 5,5 % ročne z istiny 4.242,01 Eur do zaplatenia z dôvodu, že zosplatnenie úveru sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného dňa 9.08.2013, pričom bez následku omeškania mohol plniť v 3-dňovej lehote do 12.08.2013 a od nasledujúceho dňa, t.j. od 13.08.2013 sa dostal do omeškania s úhradou celej istiny. Súd má za to, že v čase omeškania bol platný vyšší úrok z omeškania, avšak súd mohol priznať len úrok z omeškania vo výške uplatnenej žalobou.

11. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy za obdobie odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru do zaplatenia súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (ktorej zmysel spočíva v predčasnom zosplatnení záväzku dlžníka z dôvodu porušovania zmluvných povinností dlžníkom), pretože týmto jednostranným právnym úkonom sa pohľadávka veriteľa predčasne

stáva splatnou v celom rozsahu. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Podľa názoru súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci žalobca pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru, a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V tejto súvislosti súd poukazuje i na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa zmluvné dojednanie, ktoré by zaviazovalo žalovaného k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie. S poukazom na uvedené súd žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia zamietol. Súd dopĺňa, že v žiadnom prípade nejde o poskytovanie nepatričnej ochrany nepoctivým dlžníkom, ale jeho záver vyplýva z výkladu vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov a na podporu svojej právnej argumentácie súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.09.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, kde ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru.

12. Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/138/2017-67 zo dňa 23. 05. 2017, v ktorom uviedol, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nejaké obmedzenie užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potencionálnej nečinnosti, resp. stavu nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú sumu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nemá v Slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titul na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa súd dostáva aj k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradné sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom leggeartis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylená od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ robí absolútne neplatnou.

13. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 4.391,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5%

ročne zo sumy 4.242,10 € od 13.08.2013 do zaplataenia. Vo svojom žalobnom návrhu požadoval žalobca 5.947,83 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 4.242,10 € od 22.8.2015 do zaplataenia a úrok vo výške 9,00 % ročne zo sumy 4.242,10 € od 22.8.2015 do zaplataenia. Na účely výpočtu úspechu žalobcu v konaní súd k priznanej istine v sume 4.391,02 Eur pripočítal aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 5,5% od 13.8.2013 do 21.8.2015 zo sumy istiny 4.242,10 Eur, t.j sumu vo výške 468,02 Eur(po odpočítaní už raz priznaného úroku z omeškania vo výške 4,36 Eur). Z uvedeného potom úspech žalobcu súd vyčísľil zo sumy 4.859,04Eur(4,391,02 Eur+ 468,02Eur), ktorá suma predstavuje 81,69% z uplatnenej sumy 5,947,83 Eur. Žalobca bol v konaní tak čiastočne úspešný v 81,69% a žalovaný v 18,31% (okrem časti istiny aj v časti úroku a úroku z omeškania), nakoľko súd pri rozhodovaní o úspechu v konaní musí zohľadniť celý žalobcom uplatnený nárok. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní súd priznal prevažne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,38% (81,69%-18,31%). Súd o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

15. Súd podľa § 257 CSP, výnimočne neprizná úspešnej strane náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za úspech v konaní. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane strán konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia individuálnych okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery strán konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup strany v konaní.

16. Nakoľko súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol výnimočne postupovať v zmysle § 257 CSP, a nepriznať náhradu trov konania žalobcovi, pričom ani žalovaný takéto dôvody neuviedol, rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.